

שמות רבה (וילנא) פרשה א

ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים **נצים**, זה דתן ואבירם קראם **נצים** על שם סופם, הם הם שאמרו דבר זה הם היו שהותירו מן המן, הם היו שאמרו (במדבר יד) נתנה ראש ונשובה מצרימה, הם שהמרו על ים סוף.

תלמוד בבלי מסכת נדרים דף סד עמוד ב

והא אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי: כל מקום שנאמר נצים ונצבים - אינן אלא דתן ואבירם.

שמות רבה (וילנא) פרשה ה

ויפגעו בהן שוטרי ישראל כשהיו יוצאין מלפני פרעה, מהו **נצבים**, אמרו רבותינו ז"ל דתן ואבירם היו עמהן שכתוב בהן (במדבר טז) ודתן ואבירם **יצאו נצבים**, התחילו **מחרפין ומגדפין** כלפי משה ואהרן.

אליהו רבה (איש שלום) פרשה יח

שתי מידות של רשעים כיצד, צא למד מדתן ואבירם הרשעים שנתכוונו ועשו מחלוקת בין ישראל לאביהן שבשמים, בין ישראל (לחבירו) [לחכמים], בין חכם לחבירו, בין אדם לחבירו, בין איש לאשתו, מתוך דרכיהן נקבע להן שם רע, להן ולבניהן ולבני בניהן עד סוף כל הדורות, שנאמר הוא דתן ואבירם (במדבר כ"ו), **הרשעים**, מה לי לאמר כן, דתן ואבירם **הרשעים**, אלא הן דתן ואבירם שאמרו לו למשה במצרים, מי שמך לאיש שר ושופט וגוי (שמות ב' י"ד), הן דתן ואבירם **הרשעים**. כיוצא בדבר אתה אומר, ויפגעו את משה ואת אהרן **נצבים** לקראתם (שמות ה' כ'), ולהלן הוא אומר יצאו **נצבים** פתח אהליהם (במדבר ט"ז כ"ז), נאמר כאן **נצבים** ונאמר להלן **נצבים**, מה **נצבים** האמור להלן דתן ואבירם הרשעים, אף **נצבים** האמור כאן דתן ואבירם הרשעים. כיוצא בו אתה אומר, ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים **נצים** (שמות ב' י"ג), ולהלן הוא אומר ולא שמעו אל משה ויותירו **אנשים ממנו** (שמות ט"ז כ'), מה **אנשים** האמור להלן דתן ואבירם **הרשעים**, אף **אנשים** האמור כאן דתן ואבירם **הרשעים**. מיכן אמרו, כל שאתה יכול לתלות ברשע תליהו.

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת קרח סימן ג

ודתן ואבירם **יצאו נצבים** וכי יושבין או כורעין או נופלין יוצאין בני אדם אלא מלמד שיצאו כשהן **מחרפין ומגדפין** שנא' כאן יציאה והצבה ונאמר בגלית הפלשתי יציאה והצבה שנא' (שמואל א' יז) ויצא איש הבינים ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב מה יציאה והצבה **התם בחרופין ובגידופין** אף כאן **בחרופין ובגידופין**.

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת שמות סימן י

(י) ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים **נצים** מי היו דתן ואבירם והם שאמרו נתנה ראש ונשובה מצרימה (במדבר יד) שהמרו על ים סוף והן שהותירו מן המן דכתיב ויותירו **אנשים** ממנו עד בקר (שמות טז) והם שיצאו ללקוט ולא מצאו, והם היו במחלקתו של קרח שנאמר הוא דתן ואבירם שהן עמדו ברשתן מתחלה ועד סוף.